

Ликовна радионица

У ликовној радионици коју су водили професори ликовне културе **Војислав Кљачар** и **Зорана Обрадовић** уочи Дана школе учествовали су чланови наше ликовне секције и пет ученица из Будимпеште.

Како је тема сусрета наше две школе «Ћирилица», девојке су се бавиле калиграфијом. Свака је украшавала по једно слово, која кад се споје дају СОШИГ: Српска основна школа и гимназија. Њихови радови су постављени у холу Земунске гимназије.

Док су стављале последње детаље на своје радове имали смо прилику да поразговарамо о утисцима о нашој школи и школи, коју оне похађају.

Разговор је почео у дружељубивој и пријатној атмосфери. Све девојке су се сагласиле да им се свиђа Земунска гимназије, да смо их лепо угостили, али напоменуле су и да су уморне од пута.

Ученица Исидора Мамула нам открива детаље о српској гимназији у Будимпешти и њиховим активностима.

- Од када постоји ваша гимназија Никола Тесла и колико ђака броји?

- **Школа је доста стара. Има око 300 ученика, али у склопу школе су и вртић и основна школа. Зграда је заштићена- не би смело да се руши, усталом, недавно је реновирана.**

- Како се постаје ученик гимназије Никола Тесла у Будимпешти?

- **Сваки ученик који има завршену обавезну матуру ако положи пријемни испит, може да упише гимназију. Наш пријемни се разликује од осталих, то је пре психолошки тест и разговор који има за циљ да процени да ли је ученик способан да живи у дому, одвојен од породице.-** каже наша саговорница.

- Каква је ситуација у основним школама у Мађарској?

- **Слично је као и у Србији. Ја сам у Мађарској похађала само осми разред. До тада сам се школовала у Србији. То је случај и са доста друге деце наше школе.**

- Опиши нам наставу у твојој школи.

- **Настава се одвија на српском језику. Међутим, прошле године је формирано и мађарско одељење где се пола наставе одвија на српском, а пола на мађарском језику.-** каже Исидора.

- Земунска гимназија је позната по секцијама и ван наставним активностима. Да ли код вас постоје секције?

- **Свакако! Многе: драмска, новинарска, ликовна, кошаркашка, рукометна, фудбал, фолклор..**

- Чиме се бавите у оквиру новинарске секције?

- Имамо уредника, људе које пишу и састајемо се углавном једном недељно. Уређујемо магазин *Гимназијалац* који излази једном месечно. –весело истиче Исидора.

- Да ли мислите да је значајно посећивати Србију?

- Да, наравно. Наша школа и постоји како би чували српски језик и српску култура.

- Колико често долазиш у Земун?

- Сваке три, четири недеље. Барем једном месечно.

Дружење смо завршили разговорајући о програму који је планиран за Дан школе, њиховим активностима за време посете и утисцима, који су, по свему судећи, веома позитивни.

Сутрадан је за наше госте Земунска гимназија организовала посету Народном позоришту. Кустос их је провео кроз наше велелепно позориште и испричао понешто о историји овог култног здања. Након тога наши гости су пошли у обилазак најпознатијег дела Београда. Иако већини то није била прва шетња нашим градом, професори историје Љиљана Раковић, Јасмина Перишић и Даница Лепојевић су се потрудили да им на нов начин представе већ познат град, Београд. Предавање које је припремила професорка историје Даница Лепојевић су са подједнаком пажњом пратили и гости и наши ученици.

Од споменика Кнезу Михајлу на Тргу републике кренули смо улицом Васе Чарапића. Професорка нам је говорила о положају главног града, народима који су га насељавали од 4 миленијума пре нове ере па до данас и о грађевинама које смо видели (Етнолошки музеј, кућу Мише Анастасијевића, Студентски парк, Педагошки музеј...)

На Калемегдану смо се прво сусрели са галеријом Цвијето Зузорић. Кад смо ушли кроз једну од капија видели смо Природњачки и Војни музеј као и Сахат кулу. Прошавши испод те куле наишли смо на Римску дворану и кубе у којем је сахрањен један од паша.

Након краће паузе дошли смо до места са којег се најлепше и најбоље може говорити не само о Калемегдану већ и о целом граду. Са тог места се јасно види кула деспота Стефана Лазаревића, ушће, црква свете Петке, али и Земун и Нови Београд.

Одатле смо са великим узбуђењем кренули да видимо симбол Београда - споменик Побеник. Нејасан поглед на скулптуру коју је урадио Иван Мештровић није умањио дивљење. Са Калемегдана смо изашли великим степеницама право на Француску амбасаду и Саборну цркву коју смо такође обишли. Ту смо чули причу о Косанчићевом венцу, кафани *Знак питања*, патријаршији и тиме се наша екскурзија привела крају. На путу до куће наши гости су размењивали лепе утиске о шетњи Београдом и свему што су видели и чули тог дана.